

synes mig, et stift Stykke, at, da en Mand, som er en fuldstændig fritstillet Mand, tillader sig med Navn under i et offentligt Blad at diskutere Skyttesagen og Fredsagen, saar han lige med det samme den Bæfted af Formanden for Overbestyrelsen, at han har Udsigt til at blive afstediget som Kredsformand, hvis han ikke vil tilbagelade, hvad han har skrevet. Og at det virkelig fik praktiske Følger, ser man ganske kort Tid efter, da de havde Skyttefest nede i Skelstør i Sommer, hvor der var udsedt følgende Befaling: De 5 Ristler, som Staten har udsat som Gevinster, er det forment Averski-Kredsen at være med at konkurrere om. Hvad synes nu de Herrer? Vi give Penge her inde paa Finansloven til, at de kunne have Ristler til at uddele ved Skyttefester, og saa kommer der en Kreds, hvis Formand har tilladt sig at omtale Skytte- og Fredsagen saaledes, som det ikke behøjer Kaptajn Ramsing, og saa gives der Ordre til, at denne Skyttekreds, uagtet den har stude udmærket og gjort sig fortjent til Præmier, er udelukket. Er det Meningen med de Penge, som vi her give, at lade dem administrere paa denne Maade? Jeg tror det ikke. Jeg antager, at det, der er Benstre her i Salen, vil betafte sig for en saadan Administration. Endvidere fik Skyttekredsen Meddelelse den 28de Juni om, at hvis den ikke i Løbet af samme Maaned havde foretaget Valg af en anden Formand, vilde den blive udelukket, og det oplyses saa, at Formanden for Kredsen — thi Manden var saa loyal, som han kunde være — havde sammentaldt en Generalforsamling den 21de August, hvor han meddelte, at saaledes og saaledes var Forholdet, der var Udsigt til, hvis han blev ved at være Formand, vilde Kredsen ikke faa den Del i Statsunderstøttelsen, som den hidtil havde faaet, og derfor havde han ikke noget imod, at man forstafede ham og valgte en anden Formand. „Jeg vil ikke være Skyld i, at I, hvis I ikke ere enige med mig, ikke faa Tilskud som hidtil fra Staten“. Saa stod de der. De vedtog imidlertid enstemmig at svare Overbestyrelsen, at saa længe Forordningen paa Chr. Hansens Fjernelse ikke var støttet paa bestemte Lovparagraffer, vilde de ikke tage Henlyh dertil. Det er klart, at naar en Forening bliver behandlet paa den Maade af Overbestyrelsens Formand, er det første, den gør, at holde sig til Loven og spørge, hvad der berettiger Overbestyrelsen til en saadan Optræden. Truer Overbestyrelsen Kredsen med, at hvis den beholder sin Formand, skal den miste sin Understøttelse, er det den naturligste Ting af Verden at sige: Hvilken Lovparagraf har da Formanden

for Kredsen overtraadt? Men dette har Overbestyrelsen aldrig kunnet svare paa. Man sagde altsaa, at hvis Forlangendet ikke kunde støttes paa en bestemt Lovparagraf, vilde man ikke foretage noget i den Anledning. Resultatet paa den Historie blev saa, at Kredsen opløste sig, og Følgen blev altsaa, at Skyttesagen for saa vidt led et Tab som en af dens flinkeste og dygtigste Kredse maatte opløses paa Grund af denne Optræden af Formanden. Nu siger jeg, at naar Forholdet er dette, at vi hidtil have givet 34,000 Kr. til Skyttesagen om Aaret, og været saa venlige i Aar her i Folketinget at forhøje Tilskuddet med 6,000 Kr. til Gymnastik, og vi saa vide, at de have en saadan Grundlov som den, jeg har givet de Herrer en lille Forestilling om i Aften, og fremdeles vide, at Overbestyrelsens Formand optræder paa den Maade, som i Jaarebejle, Bringstrup og Averski, forekommer det mig, at der er god Grund til at stille sig paa det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) og jeg have valgt, og sige: Nej Tak, vi skulle dog ikke være med til at give mere til disse Skytteforeninger, der lade sig paa denne Maade lede under Overbestyrelsens Kommando. (M. Madsen: De kunne jo vælge en anden Overbestyrelse!) Ja, det er det, jeg har forbauset mig over, at de ikke have gjort. Derfor glæder det mig ogsaa at vide, at naar jeg taler her, henvender jeg mig med det samme til Folk uden for denne Sal, og da navnlig til Ungdommen, til hvem jeg da vil sige, at jeg ikke begriber, at den ikke har valgt en anden Overbestyrelse. Jeg har i det hele efter den Erfaring, jeg har kunnet vinde paa den Egn, hvor jeg har hjemme, ikke kunnet komme til andet Resultat, end at Skyttesagen er en af to Ting. Den er enten en Leg, og en Leg i den Form, at de unge komme sammen og more sig med Stydning. I tidligere Tider, da jeg var ungt Mennefte, gik det ganske folkeligt til, ude paa Landet med Legeftuer, hvor der dansedes, og siden den Tid har jeg set, at en anden Mode er kommen op. Man gaar Søndag Aften paa Gaden og spiller Regler og Boldt. Det er paa lignende Maade, at Skyttesagen drives paa de fleste Steder. Disse Skytteforeninger ere jo til en vis Grad blevne til en Gene for os Husbonder, idet vore Tjenestefarle skulle løbe hver Søndag til disse Anstalter, og der er ikke saa Husbonder, som begynde at synes, at det dog er lovlig meget af det gode. Sammen med denne Leg har der tillige være forbundet en anden uskyldig Ting, og det er Præmiestydning. Jeg ved,